

pleie; og jeg maa derfor tillade mig at tilraade at bevilge den Sum, som er foreslaaet.

Ordføreren: Der er ikke Tale om at bevøbe den militaire Væge det Fornødne til at pleie de militaire Syge og det af den Grund, at det er en umulig Ting for os, hvilket jo forøvrigt ei heller kunde falde Nogen ind. Krigsministeriet forlanger; det siger: det vil, det skal og det maae vi have, og der er da ingen videre Tale om den Ting; saaledes kan der heller ikke være Tale om fra Rigsdagens Side at nægte det Fornødne, selv om den kunde have nok saa stor Lyft dertil. Dernæst skal jeg tillade mig at bemærke, at dersom det var Tilfældet, at den militaire Væge har Ret i, at Tilstanden er saa langt under, hvad den burde være, da er det forbausende, hvilket Ansvar der maa hvile paa de Læger, der have været foran ham. Det er aabenbart, at i 40 Aar er Sygehuset befundet tilstrækkeligt, men saa kommer en Mand, som paa eengang finder det under al Kritik slet, og træder op saaledes, at man skulde troe, at det gif Lys paa at slaae dem ihjel, som bleve lagte derind; — hvilket Ansvar maa der, som sagt, ikke hvile paa de Læger, der have været der før ham. Men skulde det ikke kunne forklares deraf, at den nye Militairlæge — jeg veed ikke hvem han er — ligesom andre nye Roste, er tilbøielig til at feie rask bort. Kunde man oplyse, at Sygehusets Tilstand har været saaledes, at der tidligere har været flere Døde der end nu, eller idetmindste forholdsvis Mange, som ikke ere blevne curerede der, saa var det noget Andet; men kan man ikke det, betyder det Hele, saavidt jeg kan skjelne, ingen Ting. Der er sagt, at Forandringen bør skee af Hensyn til den almindelige Værnepligt, men — det er 10 Aar siden, at den blev indført; forresten skal jeg ikke gaae videre ind paa dette ofte brugte og ikke sjældent misbrugte Argument. Sagen er jo heller ikke den, at vi ville gjøre Forandring i det Bestaaende; det falder ikke Udvalget ind at tilraade Forandring i det Bestaaende; lad længe nok de Militaire benytte det ene Sygehuus og Byen det andet; — det Hele, vi bærge imod, er at bevilge disse 200 Rd. Som bemærket er Helsingørs Commune ikke ibe behandlet af Rigsdagen i andre Henseen-

der, men da den paa egen Haand er gaaet hen at underhandle med de militaire Autoriteter i denne Sag, er det ogsaa billigt, at den maa betale den deraf følgende Udgift, især da den ikke er større end 216 Rd. aarlig;

Jeg skal med Hensyn til hvad der er fremkommet fra den ærede Rigsdagsmand fra Aarhuus (Herh) knytte et Par Bemærkninger. Den ærede Rigsdagsmand begyndte med at udtale, at han kunde have ønsket, at Udvalget havde taget noget mere Hensyn til de locale Autoriteters „bedre Indsigt“; — det var saaledes han udtrykte sig; jeg nedskrev strax hans Ord. Ja, det er ganske vist, man skal altid tage Hensyn til den „bedre“ Indsigt; — men naar man skal tage Hensyn til den bedre Indsigt, maa man ogsaa vide, hvor den findes, og naar man ikke kan finde den, kan man ikke tage Hensyn dertil. Nu vil jeg bede den ærede Rigsdagsmand, som har saa nøie Kjendskab til Sjælland og deraf navnlig til Distrikten af Sjælland og især til Omegnen af Aarhuus, — jeg vil bede ham følge mig til Randers og vise mig, hvor den bedre Indsigt hos Localautoriteterne der findes. — Vi have det her liggende for os: — Localautoriteterne havde i 1854 og 1855 forlangt en Sum af 1,813 Rd. 11 sk. efter en Taxation, som 2 Gange er fremkommet, af en Exercerplads, der ligger næsten $\frac{1}{4}$ Mil fra Randers. Dette svarer til en Værdi af 780 Rd. for en Tønde Land. Jeg vil nu bede den ærede Rigsdagsmand oplyse mig om, hvorledes de locale Autoriteter med deres „bedre Indsigt“ have nu kunnet gaae hen at overdrage Taxationen til de samme 2 Mænd, som have foretaget de første Taxationer. Udvalget med dets ringere Indsigt og uden at være localt bekendt har forhørt sig hos Folk, der kjende noget til Prisen paa Eiendomme der omkring, og de have svaret, at Taxationsværdien er den dobbelte af den virkelige Værdi. Nu har Udvalget havt Valget imellem at holde sig til Localautoriteternes bedre Indsigt, der støtter sig paa Erklæringen af bemeldte to Mænd om, at Pladsen er saa meget værd — de samme to Mænd, som havde foretaget de første Taxationer — eller hente sin Indsigt andetsteds fra. Udvalget valgte det Sidste, og